

◆ Cahit Can

Hal-i Perişanımız

İnsanlığın řu perişan halini
Fikredince gözlerimden yaş gelir.
Gerçekleri vicdanlara haykırsam
Dört bir yandan sitem gelir, taş gelir.

Karı erimededen yüce dağların
Hasretini çeken benim baharın
Bin ümide gebe iken bak yarın
Ne yazık ki tipi gelir, kış gelir.

Nerde eski görkem, nerde o heybet?
Ağyarın önünde büküldü kamet
Tükendi saltanat, bitti azamet
Eski demler hayal gelir, düş gelir.

Böyle imiş insanlığın kaderi
Bitmez, artar her geçen gün kederi
Kalmadı hiç dürüstlüğün değeri
Neden böyle dolu gider, boş gelir?

Besmelesiz başlayınca ömürler
İnsanoğlu bu hayattan ne bekler?
Kimi düşmüş, kimi yerde emekler
Her geçen gün bir diğerine eş gelir.

